

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 28. Pontificis causa in Parisiensi Parlamento Regis jussu discussa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII.
A. C. 1687.

§. XXVIII.

Pontificis causa in Parisensi Parlamento Regis jussu discussa.

*Hode Hist.
de Louis
XIV. p. 359.
lib. 44.*

Quamprimum Ludovicus XIV. Galliarum Rex, quæ hucusque hæc causa Romæ gesta fuissent, intellexerat, mox die sexta Septembris literas ad Cardinalem Estræum dedit, quibus ei injunctum, ut hac de re vehementer apud Papam quereretur, postea Pontificis decretum, & Vicariorum sententiam revocari, hancque injuriam a Parlamento vindicari jussit: Comminatur igitur Senatus, in quo die vigesima secunda Januarii Harlæus Procurator Regius perorans, exposuit, quod perlecta Pontificis Bulla, Francicæ Oportorem in ea interminatisque anathematibus minis comprehendi haud crederet, diffet, postquam vero Lavardinum exstimata excommunicatione irritum, inaudiisset, haud ultra silentium tenere possit, quin declaret, hanc excommunicationem adeo luculentem, nullam, ut eam annullare supervacuum foret, nec ea perculsi absolutiorum a solo Deo dependere, certum esset, & proin a sola Majestatis potentia hujus injuriæ reparationem

„asylorum, quæ duntaxat per Regis Sæc. XVII.
 „moderationem & justitiam imminui A. C. 1687.
 „possent, conservationem ipse unacum
 „omnibus Gallis expectaret; nihilomi-
 „nus, cum ad venerationem Ecclesia-
 „sticæ auctoritati debitam in impiorum
 „aut imbecillium animis imminuendam
 „nil aptius esse videatur, quam perversus
 „præfatæ potestatis usus, hinc de-
 „claravit, se tam a Pontificis decreto,
 „quam a Vicarii sententia non ad In-
 „nocentium XI. melius informandum,
 „sed ad futuri Universalis Concilii tan-
 „quam vere supremi & infallibilis tri-
 „bunalis examen provocare: „ Hæc
 Harlæi oratio Aulæ Ministris adhuc
 nimis moderata videbatur, quapropter
 Talonius supremus Parlamenti Advoca-
 tus, cui lingua ad aculeatos sermo-
 nes semper erat expedita, altera die
 orationem habuit, in qua, quicquid
 Pontificem lædere, eique molestiam
 creare posset, libere effutiit, inter alia
 asserens, mirum esse, quod Innocen-
 tius XI. ad tantam prolapsus sit violen-
 tiam, ut Asyla Oratorum revocare,
 vanasque excommunicationis minas,
 quibus tamen nequidem tenerrimæ con-
 scientiæ terri debent, suæ Consti-
 tutioni addere voluerit; certum enim
 exploratumque esse, quod asyli causa
 mere sit profana, Reges eorumque Mi-
 nistros

Sæc. XVII. nistros in iis, quæ sui officii execu-
 A. C. 1687. nem respicerent, censuris non esse
 noxios, haud tolerandum igitur esse
 usum, quo Papa in re mere profa-
 sacris armis, quæ tamen non nisi
 animarum salute adhibenda essent,
 ausus fuerit: non obstantibus Bullis
 decretis, quæ a variis Papis tanquam
 Principibus profanis Asylorum oc-
 sione fuissent emanata, semper tanquam
 salva permansisse Oratoribus Asylorum
 jure, proin Innocentium XI. tenta-
 rem non minus impossibilem, quam
 legibus adversam: hanc injuriam
 Legato irrogari, Regem tot victoriis
 extirpata Calvini hæresi inclytum
 quam passurum, sed potius totis vi-
 bus præpediturum, ne Franciæ libe-
 tati tam grave vulnus infligeret
 auctoritate igitur Concilii reprimenda
 esse licentiam, qua Pontifices ad
 dicanda privata odia clavium potestatem
 abuterentur: propterea Parliamentum
 ad Concilium provocare, quantum
 aliunde Regiæ Majestatis jura nunquam
 coram Tribunali & jurisdictione Ec-
 clesiastica in controversiam duci po-
 sent. Insuper Papam Regalium oc-
 sione per suos emissarios novam pro-
 & nudius tertius primum exortam
 nionem de infallibilitate & potestatem
 indirecta in Principum temporalia pe-
 totum

totam Galliam disseminasse, ac confirma- Sæc. XVII.
 tionis literas illis, qui An. 1682. congre- A. C. 1687.
 gati erant, denegasse, & propterea tri-
 ginta quinque Ecclesias Cathedrales suis
 Pastoribus destitutas esse: huic malo
 opportunum reperiri remedium, cum
 ante concordatum omnes vel Clero, vel
 a populo, & postea a Capitulis præsentem
 Regis Deputato electi, initiati fuissent a
 Metropolitano, postquam eorum electio
 fuisset approbata a Principe, qui non
 semper Clero & populo seligendi facul-
 tatem reliquisset, sed sæpissime ipsemet
 nominasset: idem igitur jus esse resu-
 scitandum, & quoniam Papa suam au-
 thoritatem Regiæ nominationi jungere
 recuset, præsumendum esse, quod hu-
 meros a molesti ponderis parte exone-
 rare velit, & ob corporis infirmitates
 pastorem suam vigilantiam in omnes
 Ecclesias extendere haud possit, jure
 igitur devolutionis, quæ in casu negli-
 gentiæ, nonnunquam etiam superioris
 ad inferiorem fit, Episcopis a Rege
 nominatis manus imponi posse, ac
 Papa concordatum violante haud æ-
 quum esse, ut deinceps pro dispensa-
 tionibus, ac confirmationum literis,
 ullæ pecuniæ Romam mitterentur, cum
 illæ in Regno ipso expediri valerent.,

His subjunxit ingentia beneficia
 olim a Pipino, Carolo Magno, ceteris-

Gg 3

que

Sæc. XVII. que Franciæ Regibus sedi Romanæ præ-
A. C. 1687. stita, tum & quod Gregorio IV. e
 communicationem minitanti, Prælati
 Gallicani responderint, si *excommunicatus*
turus veniret, excommunicatus ab
 postea quæ inter Bonifacium VIII.
 Philippum Pulchrum olim acta fuisse
 aliaque ejusmodi dissidia acri inju-
 rioso sensu in memoriam revocavit, demum
 vero in ipsum Papam Innocentium
 vehementer invecus, exclamavit: Quis
 Pontifex, cujus præcipue interest
 puritatem conservare, novarum
 opinionum progressum sistere, a tempo-
 re quo Divi Petri Cathedram obtinet, ce-
 cessat cum apertis Jansenii Discipulis
 commercium habere, eos suis favoribus
 beare, deprædicare, seque illorum Pro-
 tectorem profiteri, hosque perniciosos
 & factiosos homines, qui per quad-
 ringenta annos ad diminuendam auctori-
 tatem tam Ecclesiasticam quam
 Imperatoriam, sibi contrariam, omnes
 intendissent, hodie dum Pontifici
 adolent, eo quod illos protegit, con-
 fovet artes, quibus iterum Ecclesiæ
 pacem turbassent, nisi Rex vigilantissimus
 ille ac indefessus fidei Defensor &
 tum divinitus nobis datum obstitit
 ipsum malignam quoque quietistam
 sectam non ea, quam supremum
 officium exegisset, cura extirpasse,

contrario autem Regem & infantes exagitate criminabatur. Ex his denique conclusit Tallonius, a Papa esse appellandum, Regique supplicandum, ut ad Romana Oratorum Asyla in pristino suo vigore conservanda suam impenderet auctoritatem, ac indicto Concilio Provinciali, vel Nationali, aut Primorum conventu illorum sententias exquirere, ac media ad tollendas corruptelas ex vacantibus Episcopatibus emergentes aptiora seligere, suis subditis omne cum Romana Curia commercium ac pecuniæ transmissionem interdicere, cunctaque Pontificii diplomatis, ac censuræ exempla, ne ultra in Galliis vendantur, prohibere velit. Juxta hanc Talonii declamationem Parlamentum decretum edidit, in omnibus Parisinæ Urbis compitis publice affixum.

Sæc. XVII.
A. C. 1687.

Ceterum hæc Tallonii oratio non paucis ex ipsis Senatoribus displicuit; censebant enim, summo Pontifici, saltem quatenus est Princeps suprema & independente auctoritate temporali in urbem Romanam præditus, ac nulli, nisi soli Deo subjectus, parem cum ceteris Principibus in suo territorio leges condendi & abrogandi potestatem, jusque competere; insuper quidam Doctor natione Gallus *justificationem* Innocentianæ Bullæ edidit, demonstrare conatus,

Gg 4 tus,

Sæc. XVII. tus, appellationem in ejusmodi causa
 A. C. 1687. ad proximum Concilium, esse rebellio-
 nem contra auctoritatem Ecclesiæ: quæ
 imo Ludovicus Rex suo Parlamento
 longe religiosior nullum ex violentis me-
 diis, quæ Talonius suggererat, utri-
 panda censuit; unde tota res in minis
 verbis & scriptis stetit, totoque ferme
 biennio Legatus Romæ quidem exco-
 bias suas protraxit, nec unquam a Pon-
 tifice ad alloquium admissus, tandem
 a Rege in Galliam revocatus est; hæc
 enim ignorabat Rex, quod spectata le-
 gis æquitate Gallorum querelæ minis
 æquæ essent, ac Princeps supremus
 corruptelas adeo enormes ex Asylorum
 abusu emergentes plenam abolendi po-
 testatem eo certius habeat, quo sæ-
 pius ipsimet Principes sæculares contra
 Asyla Ecclesiis & Religiosorum Domi-
 bus adjudicata reclamarint. Ceterum
 si Papa Oratores eodem loco, quo alibi
 ejus Nuntii & omnium Europæ Prin-
 cipum Legati essent, Romæ haberet,
 suæ potestatis limites non excessisset,
 quodque ceterorum Principum sese tam
 necessariæ & justæ legi ultro subjecer-
 tium exempla Gallorum pertinaciam
 damnaret, & armatus Lavardini in-
 gressus in Urbem adeo luculenta fuerit
 vilipensio, ut quilibet alius etiam in-
 ferior Princeps illam non tolerasset. sed
 merito

merito talem Legatum adhibita vi repulisset, præcipue, postquam Innocentius prævie illum admonuerat, palamque declaraverat, quod nullum Oratorem admittere velit, nisi asylorum juri cederet: Si Papa Lavardinum, qui ad Papam in sua Metropoli insultatum venerat, armis profanis repulisset, hæc resistentia utpote potentia longe inferioris, temeraria quidem, non tamen injusta fuisset; jurisdictionem enim suam tuendi jura supremæ Majestati, non autem majori vel minori virium potentia annexa sunt. Ceterum Jacobus Angliæ Rex sopiendæ huic controversiæ operam suam obtulit, cui tamen Papa per suum in Aula Oratorem significari jussit, magnam omnino labem sedi Apostolicæ aspersum iri, si juri cuilibet Principi proprio cederet, idoneas tamen satisfactionis rationes Regi se propositurum pollicitus est, dummodo vicissim Rex a violentis ejusmodi machinationibus abstineret.

Sæc. XVII.
A. C. 1687.

§. XXIX.

Quesneli epistola ad P. Henricum Norisum.

Interim Quesnelus, ut suam fugam, pertinaciam, erroresque consueto iniquæ oppressionis velamento honestaret,

Gg 5

ret,